

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.III.45.070/2023/5.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Katalin a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra előadó bíró

Dr. Sperka Kálmán bíró

Dr. Gyurán Ildikó bíró

Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: dr. Kiss D. Csaba ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: Magyar Államkincstár Nyugdíjfolyósító Igazgatóság
(alperes címe)

Az alperes képviselője: dr. Földváry-Szabó Zsuzsanna kamarai jogtanácsos

A per tárgya: társadalombiztosítási határozatból eredő közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: Pécsi Törvényszék 11.K.700.008/2023/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Pécsi Törvényszék 11.K.700.008/2023/8. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az eljárt bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárási költségét 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] A 2018. október 1-jétől korhatár előtti ellátásban részesülő felperes részére munkáltatója a 2021. január 1-től 2021. március 31-ig terjedő időszakra – 2020. novemberi kifizetéssel – felmondási időre járó munkabér címén 2.990.106 forint, míg a 2021. március 1-től 2021. március 31-ig terjedő időszakra számfejtve – 2021. májusi kifizetéssel – a 2020. évi munkavégzésen alapuló úgynevezett TÉR bónusz juttatás (jutalom) címén 355.820 forint társadalombiztosítási járulékalapot képező jövedelmet folyósított. Ekképp a felperes 2021. május hónappal bezárólag összesen 3.345.926 forint társadalombiztosítási járulékalapot képező jövedelemben részesült. A felperes munkaviszonya 2021. április 1-jétől megszűnt.

[2] Az alperes a felperes korhatár előtti ellátásának folyósítását 2021. április 1-től december 31-ig szüneteltetni rendelte. A határozat indokolása szerint a felperes a tárgyévben – azaz 2021-ben – biztosítással járó jogviszonyban állt, és az általa fizetendő társadalombiztosítási járulék alapja meghaladta a 2021. év első napján érvényes kötelező legkisebb munkabér havi összegének tizennyolcszorosát, azaz 3.013.200 forintot (a továbbiakban: éves keretösszeg), ezért a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (a továbbiakban: Khetv.) 11. §-ára tekintettel az ellátás folyósítását szüneteltetni kellett. Az éves keretösszeg elérésének vizsgálatakor a kifizetett társadalombiztosítási járulékalapot képező keresetet, jövedelmet arra az időszakra kell figyelembe venni, amely időszakra vonatkozóan azt kifizették. Tájékoztatta a felperest arról, hogy a részére 2021. április 1-től 2021. december 31-ig jogalap nélkül kiutalt 3.142.655 forint korhatár előtti ellátás visszakövetelése iránt külön határozattal fog intézkedni.

A felperes keresete és az alperes védírata

[3] A felperes keresetében az alperesi határozat megsemmisítését kérte, mivel álláspontja szerint esetében a korhatár előtti ellátás folyósítása szüneteltetésének jogszabályban rögzített feltételei (a tárgyévben biztosítási jogviszonyban állás, az éves keretösszeget meghaladó jövedelem) nem álltak fenn.

[4] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte határozatában foglalt jogi és ténybeli indokai fenntartása mellett.

[5] A bíróság 11.K.701.236/2021/13. számú ítéletét, amelyben a felperes keresetét elutasította, a Kúria a Kfv.III.45.213/2022/6. számú ítéletével hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. Előírta a bíróság számára, hogy a megismételt eljárásban valamennyi rendelkezésre álló bizonyíték értékelésével – és a közigazgatási jogvitákra vonatkozó bizonyítási szabályok megfelelő alkalmazásával – döntsön arról, hogy a felperes korhatár előtti ellátásának szüneteltetésére jogszerűen került-e sor.

A bíróság megismételt eljárásban hozott ítélete

[6] A bíróság a megismételt eljárásban a felperes keresetét elutasította a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.),

a Tny. végrehajtására kiadott 168/1997. (X. 6.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Tnyr.), a Khetv., a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Tbj.), a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.), és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) az ítélet indokolásában idézett rendelkezései alkalmazásával. A Khetv. 11. § (1) bekezdésének indokát és célját vizsgálva megállapította, hogy abban az esetben, ha a korhatár előtti ellátásban részesülő személy kereső tevékenységet folytat, és abból megélhetése megfelelő módon biztosított, nem indokolt, hogy részére az állam az öregségi nyugdíjkorhatár elérése előtt nyugellátást folyósítson. A megfelelő megélhetéshez elegendő juttatást a jogszabály egy éves keretösszegben határozta meg, amelynek elérésekor – amennyiben a korhatár előtti ellátásban részesülő személy biztosítással járó jogviszonyban áll – az ellátás folyósítását szüneteltetni kell a következő hónap első napjától az adott tárgyév végéig. Mivel a felperes már a tárgyév márciusának végéig a teljes évre vonatkozó éves keretösszeget elérte, a jogszabály értelmében éves szinten biztosított volt a megélhetése a korhatár előtti ellátás folyósításának szüneteltetése mellett. Erre tekintettel nem volt jogellenes a határozat abból az okból, hogy a felperes 2021. április 1-jétől már nem volt a Tbj. 6. §-a szerinti biztosított jogviszonyban.

[7] A Khetv. 11. § (1) bekezdését és az irányadó bírói gyakorlatot (Mfv.III.10.031/2014/5., Mfv.III.10.111/2015/3., Mfv.III.10.279/2016/6.) is alapul véve a bíróság megállapította, hogy a tárgyhavi munkavégzésért járó munkabér (díjazás) időben eltérő kifizetése nem jelenti azt, hogy a járulékalapot képező jövedelmet a kifizetés hónapjára kellene figyelembe venni. A korhatár előtti ellátás szüneteltetése esetén vizsgálandó feltétel bekövetkeztét ugyanis a jogszabály a fizetendő nyugdíjjárulékhoz, nem pedig a bérhez, díjazáshoz való hozzájutáshoz és annak különböző mozzanataihoz köti. A jogvita eldöntése szempontjából annak nincs jelentősége, hogy a munka törvénykönyve a bérmegállapodásra és kifizetésre a munkajogi szabályozástól eltérő megállapodásra ad lehetőséget a munkáltató és a munkavállaló vonatkozásában. A felperes biztosított jogviszonya 2021. januártól március hónapig fennállt, az erre az időre eső járandóság 2020. novemberében kifizetésre került, amelyet a Khetv. 11. §-a alapján a 2021. évi keretösszeg meghatározásakor kellett számításba venni.

[8] A bíróság megállapította, hogy bár a felperes a TÉR bónusz juttatást (jutalmat) a munkaviszonyára tekintettel kapta, és azt a munkaviszony megszűnését követően, 2021. májusában számfejtette és fizette ki a munkáltató, ezt az összeget a Tbj. 27. § (5) bekezdése és 30. §-a alapján 2021. március hónapra kellett figyelembe venni. A Tbj. hivatkozott szabályai a Khetv. 11. § (1) bekezdéséhez képest speciális rendelkezést tartalmaznak, amelyeket a munkaviszony megszűnését követően kifizetett juttatás vonatkozásában alkalmazni kell, az ezzel ellentétes értelmezés esetén a Khetv. 11. § célja a kifizetés időpontja módosításával megghiúsítható lenne.

A Tbj. 27. § (5) bekezdésére és 30. §-ára tekintettel a munkaviszony megszűnését követően kifizetett összeget nem lehetett figyelmen kívül hagyni amiatt, hogy akkor a felperes már nem állt munkaviszonyban.

[9] Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes részére kifizetett társadalombiztosítási járulékalapot képező jövedelmek 2021. március 31. napjával meghaladták az éves keretösszeget, ezért az alperes határozata jogszerű volt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[10] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárt bíróság új eljárás lefolytatására, valamint új határozat hozatalára utasítását kérte.

[11] Álláspontja szerint a Khetv. 11. §-ában foglalt két feltétel egyike sem teljesült, figyelemmel arra, hogy 2021. január 1-től március 31-ig felmentési idejét töltötte, 2021. április 1-től biztosítási jogviszonyt keletkeztető tevékenységet nem folytatott; az általa fizetendő társadalombiztosítási járulék alapja 2021. március 31-ig nem érte el az éves keretösszeget.

[12] Mivel a felmentési időre eső járandóságát már 2020. novemberben megkapta, az nem volt értékelhető a 2021-es tárgyév vonatkozásában. A Khetv. 11. § (1) bekezdése nem rendelkezik arról, hogy a kifizetett társadalombiztosítási járulékalapot mely időszakra kell figyelembe venni, és a bíróság számára nem megengedhető, hogy a jogszabályi rendelkezésektől eltérjen; a bíróság értelmezését sem a tartalmi, sem a nyelvtani, sem a rendszertani értelmezés nem támasztja alá. A jogszabály egyértelműen úgy fogalmaz, hogy a „tárgyévben” biztosítással járó jogviszonyban kell állni, és a „tárgyévben” meghatározás a magyar nyelv és a logika szabályai szerint azt jelenti, hogy egész évben fenn kell állnia a biztosítással járó jogviszonynak, amely esetében nem érvényesült. Megjegyezte azt is, hogy a bíróság a Tny. – a perbeli időben nem hatályos - 83/B. § (1) bekezdésében foglaltakra alapozta az indokolását.

[13] A felperes érvelése szerint a 2020. évi munkavégzésével összefüggő, 2021. évben kifizetett 355.820 forint összegű teljesítményfüggő jutalom (TÉR bónusz juttatás) számításba vétele a 2021. év vonatkozásában nem volt jogszerű. A Kúria véleményét is figyelmen kívül hagyta a bíróság, amikor a TÉR bónusz kifizetését nem a tényleges, májusi kifizetés időpontjára állapította meg.

[14] A felperes sérelmezte, hogy a bíróság ítélete ellentmondásos, mivel két különböző jogi álláspontra helyezkedett, amikor a felmentési időre járó járulékalapot képező jövedelmet arra az időszakra vette figyelembe, amelyre azt kifizették, ugyanakkor a TÉR bónusz juttatás (jutalom) esetében a kifizetés időpontját vette alapul, nem pedig azt az időszakot, amelyre tekintettel a jutalom megállapításra és kifizetésre került.

[15] A bíróság a felperes hátrányára értelmezte a hivatkozott jogszabályokat, ezzel megsértve a szociális biztonsághoz való jogát. A bíróság jogértelmezése ezen felül az Alaptörvény 28. cikkébe is ütközik, miután az nem felel meg a józan ész, a közjó és az erkölcs által támasztott követelményeknek.

[16] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Hangsúlyozta, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal adatszolgáltatása alapján a felperes által fizetendő nyugdíjjárulék alapja a Khetv. 11. § (1) bekezdésében meghatározott keretösszeget 2021. márciusban meghaladta, ezért a 2021. április 1-jétől december 31-ig terjedő időszakra történő szüneteltetés elrendelése jogszerű volt. A felperes esetére alkalmazandó Khetv. 11. § (1) bekezdése egyértelmű rendelkezéseket tartalmaz arra, hogy a díjazást a járulékfizetés alapjául szolgáló időszakra vonatkoztatva, vagyis azon időszakra kell figyelembe venni, amely időszakban folytatott tevékenység ellenszolgáltatásaként a díjfizetés történik. A bírói gyakorlat a keretösszeg meghatározásakor a vizsgálandó feltétel bekövetkeztét a fizetendő nyugdíjjárulékhoz köti, nem pedig a díjazáshoz, munkabérhez való hozzájutáshoz. A kifizetés ténye (időpontja) nem változtat a munkavégzés teljes évet lefedő időszakán, ezért a felperes állításával ellentétben nem annak van jelentősége, hogy a bért, juttatást mikor fizették ki, hanem annak, hogy mely időszakra tekintettel történt meg a kifizetés (Kúria Mfv.10.085/2020/3.). 2021. január, február és március hónapjában a felperes

munkaviszonya fennállt, az erre az időre eső járandóság 2020. novemberében kifizetésre került. A Khetv. 11. §-a alkalmazása során azonban a már korábban kifizetett járandóságot is figyelembe kell venni, tekintettel arra, hogy az egyébként társadalombiztosítási alapot képező jövedelemnek minősül.

[17] A 2021. évben a felperes részére kifizetett TÉR bónusz juttatással (jutalommal) kapcsolatosan a bíróság jogértelmezése szintén megalapozott volt, hiszen a teljesítményfüggő jutalom kifizetésének jogalapja az a korábbi teljesítmény, aminek értékelését követően a munkáltató a sikeres munkavégzést ellentételezi. A bónusz kifizetése és esedékessége is – jellegéből adódóan – csak az értékelt munkavégzést követő időszakra eshet, a munkavégzést, azaz a teljesítményt követően elvégzett értékelés alapján. E körben hivatkozott a Tbj. 27. § (1) és (5) bekezdései, valamint 30. § rendelkezéseire.

[18] Az alperes álláspontja szerint a „tárgyév” meghatározása a jogszabályban arra az adott naptári évre vonatkozik, amelyben a keresetkorlát elérésének feltételeit kell vizsgálni, és nem a teljes naptári évre. A biztosítási jogviszony fennállásának a jogalkotó szándéka szerint a keresetkorlát elérésének hónapjában (adott tárgyévben), illetve az azt megelőző időszakban szükséges fennállnia.

[19] A felperes szociális biztonságához fűződő joga a döntés folytán – a Khetv. 11. § célját is tekintve – nem sérült. A keresetkorlát elérésének vizsgálatakor annak nincs relevanciája, hogy az adott személy biztosítással járó jogviszonya a keretösszeg elérését követő időszakban megszűnik, tekintettel arra, hogy a megfelelő megélhetést biztosította a jogalkotó az éves keretösszeg meghatározásával.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A felülvizsgálati kérelem megalapozott az alábbiak szerint.

[21] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[22] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a korhatár előtti ellátás szüneteltetésére irányadó jogszabályi feltételek fennálltát vitatta azzal, hogy a tárgyév egészében nem állt biztosítással járó jogviszonyban, és az általa fizetendő társadalombiztosítási járulék alapja nem haladta meg az éves keretösszeget.

[23] A felek által sem vitatottan felperes munkaviszonya 2021 március 31-én megszűnt, a 2020-ban közölt felmondás miatt 2021-ben a munkavégzés alól mentesült, 2021. január 1-jétől március 31-ig jövedelemben nem részesült, tekintettel arra, hogy a munkaviszony megszüntetése kapcsán járó juttatásokat a volt munkáltató 2020 novemberében megfizette a felperes részére. A felperes 2021. májusban a 2020-ban végzett munkájára tekintettel, 355.820 forint TÉR bónusz juttatásban (jutalomban) részesült a volt munkáltatójától.

[24] A Khetv. 11. § (1) bekezdésének perbeli esetre irányadó rendelkezései szerint, ha a korhatár előtti ellátásban részesülő személy a tárgyévben biztosítással járó jogviszonyban áll, és az általa fizetendő társadalombiztosítási járulék alapja meghaladja az éves keretösszeget, az éves keretösszeg elérését követő hónap első napjától az adott tárgyév december 31-éig – de legfeljebb az öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig – a korhatár előtti ellátás folyósítását

szüneteltetni kell. Az éves keretösszeg elérésének vizsgálatakor a kifizetett társadalombiztosítási járulékalapot képező keresetet, jövedelmet arra az időszakra kell figyelembe venni, amely időszakra vonatkozóan azt kifizették.

[25] A Kúria osztotta a bíróság indokolását a tekintetben, hogy a „tárgyévben biztosítási jogviszonyban áll” kitételt miként kell értelmezni, és egyetértett azzal, hogy a szüneteltetéshez nem szükséges a tárgyév teljes egészében biztosítási jogviszonyban állni, ahhoz elegendő, ha a korhatár előtti ellátásban részesülő személy az adott évben – azaz a „tárgyévben” – bármikor és bármely időtartamban biztosított volt. Ez következik a szabályozás rendszeréből is, eltérő értelmezéssel a Khetv. 11. § (1) bekezdés első mondat harmadik tagmondata kiüresedne. Erre figyelemmel a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy abban az időszakban, amikor a felperes biztosítási jogviszonyban állt (2021. január 1-től március 31-ig), az általa fizetendő társadalombiztosítási járulék alapja meghaladta-e a 3.013.200 forint éves keretösszeget.

[26] A Khetv. 11. § (1) bekezdés utolsó mondata szerint az éves keretösszeg elérésének vizsgálatakor a kifizetett társadalombiztosítási járulékalapot képező keresetet, jövedelmet arra az időszakra kell figyelembe venni, amely időszakra vonatkozóan azt kifizették. E szabályt helytállóan értelmezte a bíróság akkor, amikor a 2020 novemberében kifizetett, de a 2021. januártól márciusig tartó felmentési időre járó 2.990.106 forint társadalombiztosítási járulék alapját képező jövedelmet a tárgyévi keretösszeg számításakor alapul vette. A munkáltató ugyanis a 2021-es év első három hónapjára áthúzódó felmondási időre tekintettel nyújtotta a felperesnek ezt az összeget, így az, a 2020. évi kifizetés ellenére, már a 2021-es év keretösszegébe számítandó bele.

[27] Ezt követően azt kellett vizsgálni, hogy a 2021 májusában kifizetett 355.820 forint társadalombiztosítási járulék alapját képező jövedelmet a 2021. évi keretösszeg számításánál figyelembe kell-e venni. Ezzel összefüggésben a felperes alaptalanul hivatkozott a Kúria korábbi hatályon kívül helyező végzésére, mivel abban ez az összeg csupán a tényállás nem megfelelő megállapítása – a Kp. 78. § (2) bekezdésének helytelen alkalmazása – szempontjából merült fel, arra vonatkozó előírást a Kúria végzése nem tartalmazott, hogy azt a tárgyév társadalombiztosítási járulék alapját képező jövedelmének számításakor miként kell értékelni. A bíróság helytállóan alkalmazta a Tbj. 27. § (5) bekezdését, amely szerint a járulékalap megállapításánál a járulékalapot képező jövedelmet akkor is számításba kell venni, ha annak kifizetésére a biztosítási jogviszony megszűnését követően kerül sor; és ehhez kapcsolódóan a Tbj. 30. § rendelkezését, amelynek értelmében a biztosítással járó jogviszony megszűnését követően, e jogviszony alapján kifizetett (juttatott) járulékalapot képező jövedelmet úgy kell figyelembe venni, mintha annak kifizetésére a jogviszony fennállásának

utolsó napján került volna sor. A bíróság azonban tévesen értékelte a Tbj. e rendelkezéseit a Khetv. 11.§ (1) bekezdéséhez képest speciális szabálynak. A Tbj. 30. § arra tartalmaz rendelkezést, hogy a Tbj. 27. § (5) bekezdése szerint megállapított járulékalapot képező jövedelmet, amennyiben annak kifizetésére a biztosítással járó jogviszony megszűnése után kerül sor, abban az esetben is a jogviszony utolsó napján kifizetettnek kell tekinteni. Ehhez képest a Khetv. 11. § (1) bekezdés utolsó mondata arra ad választ, hogy a keretösszeg számításánál a kifizetett járulékalapot képező jövedelmeket mely időszakra kell számításba venni

[28] A fentebb kifejtettekre figyelemmel a 2021.májusban kifizetett TÉR bónusz juttatást (jutalmat) a Tbj. 27. § (5) bekezdése és 30. §-a szerint 2021. március 31-én kifizetett járulékalapot képező jövedelemnek kell tekinteni, azonban a Khetv. 11. § (1) bekezdés

értelmében azt arra az időszakra kell számításba venni, amely időszakra vonatkozóan azt kifizették. Ebből következően a felperes 2020. évben végzett munkája értékeléseként 2021-ben kifizetett bónusz juttatás (jutalom) a 2020. évben fizetendő társadalombiztosítási járulék alapjához, és nem a kifizetés évének a társadalombiztosítási járulék alapjához számítandó hozzá. A korábbi munkavégzés értékelésére tekintettel adott bónusz juttatás éves keretösszeghez történő számításának megítélése során nem releváns az a tény, hogy az adott juttatás mely időpontban esedékes, mivel a Khetv. 11. § (1) bekezdése nem az esedékességhez, hanem ahhoz köti az éves keretösszeg számítását, hogy mely időszakra vonatkozóan – azaz mely időszakban végzett munkához kötődően – fizették azt ki. Így bár a bónusz juttatás utalása 2021 májusában történt, és azt 2021. márciusában kifizetettnek kell tekinteni, valójában ez az összeg nem növelte a felperes esetében a 2021. évi társadalombiztosítási járulék alapját.

[29] Erre figyelemmel a felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a 2021. évben kifizetett 355.820 forint összegű TÉR bónusz juttatás (jutalom) számításba vétele a 2021. év vonatkozásában nem volt jogszerű.

[30] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával hatályon kívül helyezte és az eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[31] A megismételt eljárásban a bíróságnak a Kúria által fentebb kifejtett jogértelmezése figyelembevételével kell a döntését meghoznia.

A döntés elvi tartalma

A Khetv. 11. § (1) bekezdése nem az esedékességhez, hanem ahhoz köti az éves keretösszeg számítását, hogy mely időszakra vonatkozóan – azaz mely időszakban végzett munkához kötődően – fizették azt ki.

Záró rész

[32] A Kúria a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét és a felülvizsgálati eljárás illetékét a Kp. 115. § (2) bekezdése és 110. § (3) bekezdése alkalmazásával csak megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. Az ügyvédi munkadíjat a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alkalmazásával a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységet és az ügy jogi megítélését figyelembe véve mérsékelt összegben határozta meg. Az alperes részére perköltséget nem állapított meg, tekintettel arra, hogy azt az alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) – (2) bekezdésében meghatározott módon nem számította fel.

[33] A felülvizsgálati eljárás a Tny. 81. § (1) bekezdése alapján illeték- és költségmentes.

[34] A végzés elleni további jogorvoslat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése által alkalmazni rendelt Kp. 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2023. szeptember 20.

Dr. Farkas Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán s.k. bíró, Dr. Gyurán Ildikó s.k. bíró, dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő